

קורס ACI מס' 4: הוכחת חיי עתיד

שלב ראשון בלימודי הלוגיקה הבודהיסטית

על פי שיעוריו של גשה מייקל רואק'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה

קיבוץ שפיים, יולי 2005

שיעור מס' 6, חלק ב'

מנדלה

איך הבודהה עוזר לי?

- א. יש לו ידע-כל, הוא יודע בדיוק מה אני צריכה. אז קודם כל הוא יודע, בגלל שיש לו ידע-כל. החלק של ידע-כל שמעניין אותי זה לא אם הוא מכיר את האבנים בתחתית האוקיינוס, אלא אם הוא יודע מה אני צריכה. הוא יודע מה אני צריכה כדי לצאת מסבל.
 - ב. שנית, יש לו את הכוח לעזור, ורק לבודהה יש. ידע בעצמו לא מספיק, אם אין לו כוח לעזור, אם אין לו יכולת לעזור. זה שהוא יודע מה אני צריכה, אבל אין לו יכולת לתת לי את זה, זה לא עוזר. אז יש לו: את הידע. את היכולת.
 - ג. ושלישית: גם אם יש לו יכולת, זה לא מספיק, למה? הוא צריך לרצות לעזור. אז זה לא רק שהוא יכול, הוא גם מלא חמלה שמניעה אותו כל הזמן לעזור.
- אז כל הדברים האלה מתחבאים בתוך משפט הפתיחה התמים הקטן הזה שפתח מאסטר דיגנאגה.

חמלתו של הבודהה

ועכשיו, החלק השני של השיעור הוא דיון על החמלה.

ומה זה, מה החמלה, חמלה גדולה, חמלה קדושה גדולה, וכך הלאה, ויש לכם את זה ב-Reading הרבה. אני אספר לכם סיפור קצת אישי. הכנתי ללמד את החומר הזה לפני כמה שנים לתלמידים שלי בניו-ג'רזי, וכשעברתי על זה, בגלל שיש קצת הבדל פה ויש שינויים בניסוח, היה לי קצת בלבול. ואז גשה-הלה היה אז בריטריט, ולא היה לי עם מי לדבר. אבל רינפוצ'ה היה. אז הלכתי לרינפוצ'ה. הבאתי לו את חומר הקריאה ואמרתי לו: 'תעזור לי ליישר את זה. לסגור את החורים', והוא הקשיב לשאלה שלי והוא לא ענה לי לשאלה. במקום זה, הוא דיבר איתי על חמלה.

הוא אומר: 'אני רוצה לדבר איתך על חמלה'. אני אומרת לו: 'על בודהיציטה?' והוא אומר לי: 'לא. על החמלה של הבודהה'. אז הלאמה יודע, נכון? אז בואו נדבר על זה קצת.

חמלה, אהבה, וההבדל ביניהן

אז החמלה, בסנסקריט - Karuna.

המלה בטיבטית לחמלה

Nying Je

מה זה Nying לכד, משהו יודע?

תלמיד: לב.

המורה: לב. ב'סוּטרת הלב', בשם הטיבטי מופיע Nying Je. Nying - זה גם **תמצית**. זה גם **לב** וגם **תמצית**.

מה זה **Je**? ג'ה צונגקפה? ג'ה? Je - זה מלת כבוד. זה מלך. אז - **מלכת הלב**.
אם אני אשאל אתכם בבוחן 'תנו הגדרה של מלכת הלב', אז אתם תדעו על מה אני מדברת.
אז Nying Je. במְשָׁלִים ל-Nying Je, בואו חיזרו אחרי:

ཇམཔ་ལྷོ་ལྷོ་

Jampa

Jampa – זה **אהבה**, אבל אהבה במובן של **Loving kindness**.

זה לא אהבה שנאחזת במישהו. זו אהבה שרוצה רק לתת, בלי לרצות שום דבר בתמורה. Loving kindness. **בסנסקריט - Maitri**.
על שם מְאִיטְרִי – זה מאיטריקה.¹

מה ההבדל ביניהן? בספרות הטיבטית לפעמים קצת מחליפים [ביניהן].
אז **Jampa** - רוצה לתת **לאחרים כל אושר**. בלי לרצות שום דבר בתמורה.
Nying Je - רוצה לקחת מהם כל סבל.

חמלה וחמלה גדולה

ועכשיו יש - חיזרו אחרי:

ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་

Nying Je Chen Po

Chen Po מה זה? גדולה.

Nying Je זה חמלה. ו-**Nying Je Chen Po** זה חמלה גדולה. **מלכת הלבבות הגדולה**.
אז עכשיו **מה ההבדל בין Nying Je ו-Nying Je Chen Po**? בין סתם חמלה ובין חמלה גדולה? **מה עושה חמלה לחמלה גדולה?**

א. לפי מה שלמדנו, **מה שעושה חמלה לחמלה גדולה, זה האובייקט. האובייקט הופך להיות כל היצורים**. חמלה יכולה לבוא ולהגיד: 'אני רואה אדם סובל ואני רוצה לעזור לו'. החמלה הגדולה אומרת: 'כל היצורים הם סובלים. כל מי שבסמסרה הוא סובל. אני רוצה לעזור לכולם'. כזאת משאלה פנה שאומרת: 'הלוואי שכל אחד לא יצטרך לסבול'.

אז זה הבדל אחד: חמלה גדולה – רוצה לעזור לכל היצורים.

ב. אנחנו נביא עכשיו **הסבר אחר** על ההבדל ביניהן.

חמלה רוצה לקחת מהיצורים את הכאב שלהם, נכון? היא שואפת לשחרר אותם מסבל. כשאנחנו אומרים: 'מי ייתן וכל היצורים לא יצטרכו יותר לסבול', לפי ההסבר הזה, אנחנו בחמלה; אנחנו עוד לא בחמלה הגדולה.

מה עושה את זה עכשיו לחמלה גדולה?

¹ Maitreya, "האהב". על פי המסורת, זהו הבודהה הבא שיופיע בעולמנו.

תלמידה: אני לוקח על עצמי לשחרר.

המורה: אני בעצמי אעשה את זה. זה הרצון להגן עליהם.

קודם היה לי רצון שכל היצורים יהיו משוחררים מכל סבל. פה אני רוצה בעצמי להגן עליהם. אני בעצמי אדאג לזה שהם יהיו משוחררים מכל סבל.

אז אנחנו ניקח את ההסבר הזה, ומה שהופך חמלה לחמלה גדולה זה הרצון שאני אפעל בעצמי כדי לעשות את זה. אני לא אחכה שמישהו אחר יעשה את זה. אני רוצה בעצמי להגן עליהם.

זה בעצם צעד 6 בין שבעת הצעדים לפיתוח בודהיצי'טה.

מה זה בודהיצי'טה?

בואו נגיד, בטיבטית:

སེམ་པ་ལུ་ཡི་ཤུངས་ཅིར།

ཡང་དག་ལྡོག་པ་ལུ་བྱང་ལུ་འདོད།

semkye pa ui shendun chir

yangdak dzokpay jangchub du

זה השאיפה להגיע להארה למען כל הברואים - זה בודהיצי'טה. זו ההגדרה הקצרה.

השאיפה הזאת הפנה שהיא בלתי מעושה. היא לא מלאכותית.

תלמידה: שהיא קיימת בכל רגע.

המורה: כן. בודהיצי'טה - זה מצב שבו המיינד שלנו חדור בשאיפה הזאת בכל רגע ורגע. זה לא שעכשיו [אני אומרת]: 'אוי! מישהו פה סובל. הא! יש לי בודהיצי'טה, אז אני הולכת לעזור לו'. לא! זה משהו שאנחנו חדורים בו, שאנחנו מופעלים על ידו כל הזמן. בדיוק כמו שנגיד, אני ברגע זה, אני רוצה שיהיה לי טוב, ואני לא רוצה שיהיה לי רע, ואני חדורה בזה. אני לא צריכה לחשוב הרבה. אם מישהו בא ומכה אותי, אני באופן אינסטינקטיבי מגיבה, כי המיינד שלי חדור בזה שאני רוצה לברוח מכאב, נכון? המיינד שלנו חדור בזה לגמרי. מישהו מְפָה - ואני בורחת. זה בא באופן אינסטינקטיבי.

ככה בודהיצי'טה אמיתית: זה לגמרי חדור. הבן-אדם אך ורק פועל להגיע להארה למען הבריאה, זה כל מה שהוא עושה.

שבעת צעדים לפתח בודהיצי'טה

אלו הצעדים המסורתיים. (אומרים 7 ויש 8. יש צעד 0).

0. [התייחסות אחידה²]

བྱང་ལུ་འདོད།

Tang Nyom

יש צעד אפס והוא קודם כל לראות את כולם כשווים.

תלמידה: על בסיס זה שכולם סובלים.

² Upeksha – התייחסות אחידה. זה שלב מכין. לא מתכוונים כאן לשוויון נפש אלא להתייחסות שווה לכל.

המורה: כי כולם סובלים וכולם רוצים עונג. כולם רוצים אושר וכולם לא רוצים סבל. אז מבחינה זו, כולם שווים.

1. [לזהות את הזולת בתור אימא]-

མར་ཤེ

Mar She

עכשיו הצעד הראשון - לזהות את כולם כאימותי. לראות את כולם כאימותי. זה הצעד הכי קשה אבל הוא אפשרי. לראות שכולם היו אימא שלי. ואנחנו צריכים קצת לוגיקה בודהיסטית לפני שאנחנו יכולים לעשות את זה.

נניח שאתם בהכרה הזאת. נניח שמישהו תרגל הרבה, והוא רואה בן-אדם והוא אומר: 'זו אמא שלי. היא לא הייתה אמא שלי פעם בגלגול אחר. היא אמא שלי. היא אמא שלי עכשיו'. איך עושים את זה?

בוואו ניקח את אמא שלי שילדה אותי בחיים האלה. ילדה אותי לפני 17 שנה. האם היא עכשיו אמא שלי? **תלמידה:** בוודאי שהיא אימא שלך.

המורה: בוודאי. גם אם זה קרה לפני 17 שנה, נכון? היא עדיין אימא שלי. עכשיו, אם אנחנו נשתכנע בסוף הקורס הזה, שהתודעה שלי לא מפסיקה בסוף החיים האלה והיא ממשיכה, אז אני מסתכלת אחורה, נגיד 80 שנה אחורה. היא ילדה אותי לפני 80 שנה, בגלגול אחר. היא עדיין אימא שלי, לא? 17 שנה זה כמו 80 שנה, זה אותו דבר. היא עדיין אימא שלי.

עכשיו, בגלגול הבא, כבר אני לא זוכרת את הפרצוף שלה, נכון? כשאני אגיע לגלגול הבא, הסיכוי הוא שאני לא אזכור את הפרצוף של אימא שלי מהחיים האלה. כמו שהיום אתם לא זוכרים את הפרצוף של האמא שלכם בגלגול הקודם. אז זה שאני לא מזהה אותה, היא לא מפסיקה להיות אמא שלי, נכון?

תלמיד: למה האבא לא מוזכר בכלל?

המורה: למה האבא לא מוזכר?

תלמידה: זה לא אותו דבר

תלמיד: זה השובניזם הנשי.

המורה: לתת לכם 5 דקות עכשיו לגמור את החשבון?

תלמידים: ☺

המורה: אני חושבת שבעידן שלנו, אחרי שמחסלים את השובניזם וכך הלאה, אפשר להכניס את האבא, אבל בכל-זאת, האמא סחבה אותך בבטן ואבא לא.

אז אם עשיתם את [צעד] 1, השאר כבר הולך בקלות. **קודם כל, זה לראות, זה להבין, שכל אחד הוא עכשיו אמא שלי.**

2. לזכור לאם את חסדה -

དྲིན་དྲན།

Drin Dren

עכשיו הצעד: לזכור את חסדן.

3. [להחזיר לאם כגמולה]-

དྲིན་གཏོ།

Drin] - חסד.

So – לגמול].

לרצות לגמול.

מה הדרך הכי טובה לגמול על חסדך?

תלמיד: להביא אותם להארה.

המורה: להביא אותם להארה. זאת הדרך הכי נפלאה שאתם יכולים לעזור לכל מי שאתם אוהבים, ולכל מי שאתם לא אוהבים. זה הדבר הכי נפלא שאתם יכולים לעשות בשביל מישו. אז אם עכשיו אתם צריכים לבחור: אני יכולה ללכת לפה, פה, פה. מה אני אעשה עכשיו? מה הדבר הכי נפלא שאני יכולה לעשות עכשיו?

תלמידה: לבוא לכאן.

תלמידה: שאני אגיע להארה בעצמי.

המורה: לעשות הכי הרבה שאני עכשיו יכולה להביא את עצמי להארה. כי אז אני אוכל להביא אותם להארה ולגמול להם על חסדם.

ויש סיפורים על הבודהה, איך אחרי שהוא מגיע להארה, הוא מלמד, יש לו תלמידים, ופתאום באמצע, הוא נעלם. אחר-כך הוא חוזר. [שואלים אותו]: 'איפה היית?' הוא אומר: 'הלכתי לכוכב כך וכך בגלקסיה ההיא, כי שם הגלגול של אמא שלי, ואני הלכתי ללמד אותה דהרמה'.

יש סיפורים מקסימים על רינפוצ'ה³ על [הנושא] הזה - בפעם אחרת. אז לרצות לגמול להם על חסדך.

4. עכשיו מה 4? פה בא הפיתוח של האהבה, שמפתחים את מה שנקרא "אהבה יפה".

ཡི་འོང་ཇུམ་པ་པཎི

Yi wong jampa

Yi Wong – יפה.

Jampa – אהבה].

ואהבה יפה - זה שאנחנו לומדים לאהוב את כל האמהות שלנו כמו שאמא אוהבת את בנה יחידה. זה נקרא אהבה יפה. למה היא יפה? כי האמא אומרת על הילד היחיד שלה שהוא הכי יפה והוא הכי חמוד והוא הכי מוכשר, וכך הלאה. זו [הסיבה] למה שזה נקרא "אהבה יפה". אז לפתח אהבה יפה לכל הבריות.

אחר כך בא 5 וזה

5. החמלה הגדולה -

སྙིང་ཇེ་ཆེན་པོ།

Nying Je Chen Po

Nying Je] - חמלה.

Chen Po – גדולה.

Nying Je Chen Po – החמלה הגדולה].

³ הכוונה למורה של לאמה דבורה-הלה, קן רינפוצ'ה גשה לובסנג תרצ'ין. סיפורים אלו הלאמה סיפרה כחמש שנים לאחר מתן קורס זה, במסגרת לימודי הלאם-רים.

אוקי, אני אוהבת את כל הבריות כמו בני יחידי או בתי יחידתי, אבל אני רואה שהם סובלים, אז עכשיו אני רוצה לעזור להם להוציא אותם מסבל. זו החמלה הגדולה. בהקשר ההוא,⁴ היא גדולה פה כי זה חל על כולם.

6. [אחריות אישית –

ལྷན་བསམ་རྣམ་དག

Hlak Sam Nam Dak

הם סובלים. הם כולם סובלים. מי יעזור להם? אני אעזור להם. אני בעצמי אעזור להם. על ידי כך שאני אלך בדרך, ואז אראה להם את הדרך, שזה מה שהבודהה עשה. עם החמלה הגדולה שלו, הוא אמר: 'אני אגלה את הדרך. אני אעשה את התרגול, ואז אני אוכל ללמד את האחרים.'

7. [בודהיצי'טה

སེམ་ཀུཾ

Sem Kye

[Sem – מיינד.

Kye – להתעורר. להיוולד].

כתוצאה מזה, אחרי שעושים את כל זה ומתרגלים את זה הרבה זמן, מתפתחת בודהיצי'טה. המצב הזה של התודעה שבו כבר אין לנו שום עניין אחר בחיים חוץ מזה. זה לגמרי תופס אותנו. אין שום דבר יותר מעניין מזה או יותר חשוב מזה, וגם אין שום דבר יותר מענג מזה. ככה זה. זה איך שמתפתח העונג, העונג הגדול של הבודהה: הוא מתפתח מפה, מהבודהיצי'טה.

אז עכשיו אנחנו רוצים לקשר פה. ה-Nying Je Chen Po, כמו שאנחנו הסברנו,⁵ הוא בעצם צעד 6. החמלה הגדולה פה, אדם אומר: 'אני בעצמי, אני רוצה להגן על היצורים, בניגוד ל'מי ייתן והם ישוחחרו' שזה גם נפלא, אבל 'אני רוצה בעצמי להגן', זו החמלה הגדולה. אז פה זה Nying Je Chen Po.

חמלה גדולה קדושה

בודהיצי'טה, כמה שזה נראה לנו מצב כל-כך נשגב ונעלה, והוא לא רק נראה, הוא באמת מצב נשגב ונעלה ומדהים הוא כאין וכאפס לעומת ה-Tuk Je Chen Po.

בואו נגיד

ཐུག་ཇེ་ཅེན་པོ་

Tuk Je Chen Po

מה ההבדל?

אתם זוכרים מה אמרנו על Nying לבד? זה לב.

Tuk – זה גם לב, אבל Tuk – זה לב של ישות מוארת, של הבודהה. יש שתי מערכות מלים: יש לבוּדה ויש לנו.

אז Tuk Je Chen Po זו החמלה הגדולה של הבודהה.

זה בעברית יהיה - חמלה קדושה גדולה, להגיד שזה של הבודהה.

⁴ היינו: ההסבר הראשון לעיל של מה הופך חמלה ל"חמלה גדולה".

⁵ היינו, בהסבר ב' של החמלה הגדולה (עמ' 2), שאותו אנו מאמצים לצורך הדיון שכאן.

מה מבדיל אותה מהחמלה הגדולה הרגילה?

אז על זה רינפוצ'ה אמר לי: 'לאאאאא...' ☺

אז יש לכם קודם כל רשימה ב-Reading שלקוחה מה'אבידהרמה קושה', של **שמונה הבדלים**. יש שם מובאה מתוך ה'אבידהרמה קושה' שאומרת: "החמלה הקדושה הגדולה" ועוד, ואחר-כך הפרשן אומר לנו:

"בהתאם לאלו, ההבדל בין החמלה הקדושה הגדולה והחמלה הגדולה הוא עצום". הוא אומר: "הוא עצום". ההבדל בין החמלה הקדושה הגדולה, שזה החמלה של הבודהה, לעומת אפילו אותה החמלה של מישהו שאומר: 'אני בעצמי אגן על כל האנשים', ההבדל הזה הוא עצום. ו"החמלה הקדושה", הוא אומר – "החמלה הקדושה הגדולה - איננה דרך לתרגל בתחילתה של הדרך הגדולה".

מה זה "הדרך הגדולה"?

תלמידים: דרך המהאינה.

המורה: דרך המהאינה. הדרך שבה אנחנו מְתרגלים למען האחרים. זאת "הדרך הגדולה". אנחנו קוראים לה לפעמים "דרך החמלה". אז למתרגל התינוק על דרך החמלה הוא אומר: 'עוד אל תתרגל את החמלה הקדושה הגדולה. עוד אין לך כלים לעשות את זה'. זאת אחת הפעמים הנדירות, שאתם מקבלים הנחיה: "אל תתרגלו את זה עכשיו". אתה גם לא מסוגל.

בין השאר, מה שמבדיל את הבודהה מאיתנו, זה שיש לו גם את היכולת. אנחנו יכולים לשאוף להוציא את האחרים מסבל, אבל אין לנו את היכולת לעשות את זה. לבודהה יש גם יכולת וזה עושה הבדל [של] יום ולילה [בין] מה שזה Tuk Je Chen Po לעומת Nying Je Chen Po.

אחר-כך, יש ב-Reading ויכוח שלם האם אנשים שהם לא על דרך המהאינה, והם הגיעו לרמה של ארהט, האם יש חמלה גדולה בלבם או לא? בסוף, ב-Reading של שיעור 6 (לא לגמרי בסוף, ככה, באמצע עמ' 18), הפרשן אומר: "החמלה הגדולה מתוארת אם כן כתחילתה של הדרך הגדולה". זה מה שמעלה אותנו על הדרך הגדולה.

ברגע שמפתחים את החמלה הגדולה, ברגע שמפתחים את הרצון הזה: 'אני בעצמי הולכת לפעול להוציא את היצורים מהסבל'. ה"בעצמי" הזה, "אני בעצמי", זה מה שמבדיל [בין] מי שנמצא על הדרך הגדולה, [לבין] מי שלא נמצא על הדרך הגדולה.

אתם הולכים לאתר אינטרנט בודהיסטי או מקבלים אי מייל וכתוב: 'מי ייתן וכל היצורים לא יסבלו'. בקטגוריה שלנו, זאת לא החמלה הגדולה.

מה שמעלה אותנו על דרך החמלה זה: 'אני בעצמי הולכת להגן עליהם. אני הולכת להגיע להארה למען האחרים', מה שלא מקטין כהוא זה מן המשאלה ההיא. היא נפלאה. היא מדהימה. וזה מה שבדיון הקודם שלנו נכנסנו אליו, אבל זו רמה אחרת לגמרי. אז הוא אומר כאן: "החמלה הגדולה מתוארת אם כן כתחילתה של הדרך הגדולה, ועכשיו הוא אומר: ו"החמלה הקדושה הגדולה" "החמלה הגדולה הם שני שמות שונים לאותו הדבר".

זה הפרשן שלנו כאן אומר, שלצורך העניין שלנו, אנחנו לא מבדילים ביניהן, למרות ש[קן] רינפוצ'ה אמר: 'זה בכלל לא דומה'. לצורך העניין שלנו, אנחנו לא נבדיל ביניהן.

[והחמלה הגדולה הזאת], היא זאת שתדרבן אותנו למצוא את הפתרון לחידה. למצוא את ארבע האמיתות.

יש את האמת של הפסקת הסבל, איך אני מפסיקה סבל, ואז אני יכולה ללמד אחרים לעשות את זה. ולכן היא זו שגורמת לנו בעקיפין להיות בעל תפיסה נכונה או במלים אחרות, ידע-כל. מאיפה יבוא ידע-כל לפי זה? מהחמלה. מהחמלה הגדולה. ידע-כל יבוא מהחמלה הגדולה.

בדרך הסותרית, לוקח המון זמן להגיע להארה.

כמה זמן זה לוקח?

תלמיד: אם אתה מתרגל טנטרה - בגלגול הזה.

המורה: לפי סיפורי הלידה של הבודהה, זה לוקח 3×10^{60} שנים. אדם שפיתח בודהיציטה, שהגיע כבר לשלב 7, וזה אחרי שהוא למד לראות בכולם את אימותיו באופן אמיתי, לא מלאכותי. חישבו כמה זמן ייקח לנו לעשות את זה? הוא עשה את כל התרגול והגיע לבודהיציטה אמיתית. אחרי זה, לוקח לו שלוש קאלפות, וקאלפה זה עידן, ועידן זה בערך 10^{60} שנים. זה כמה זמן שזה לוקח אחרי שאתה נהייה בודהיסטווה.

קיבלת בודהיציטה, אתה נהייה בודהיסטווה, וכבר כל הבודהות רואים בך את הבן שלהם או הבת שלהם. אתה מקבל המון עזרה מכל הבודהות. כל הכוחות השמימיים באים ועוזרים לך. אז זה לוקח עוד את כל התקופה הזאת, עד שאתה מגיע להארה.

תלמידה: מאין לנו שבינינו אין כאלה שכבר עברו חלק?

מורה: אה! זאת שאלה נפלאה. ובאמת מניין לנו שלא? אנחנו לא יודעים שלא.

אז מה אומר רינפוצ'ה? 'אם החמלה שלי באמת כל-כך גדולה, אז איך אני יכולה לחכות כל-כך הרבה זמן? איך אני יכולה לחכות כל-כך הרבה זמן? בינתיים האנשים סובלים, כי אני עוד לא יודעת איך לעזור להם'.

מי שחמלתו רבה, מוכן לעמוד בקשיים גדולים, ובלבד לשחרר את היצורים מסבלם מהר ככל האפשר ...

אז אם החמלה שלי גדולה, מה אני אעשה? אם מישהו בא ואומר לי: 'את יודעת? יש כאן דרך שהבודהה לימד לעשות את זה במהלך חיים אחד'.

תלמידה: אז אני אעזוב את הכל ולשם אני אלך.

המורה: לשם אני אלך.

אבל כולם יגידו עליך שאת קוקו, ישפטו אותך, יגידו שאת שוברת נדרים, לא יבינו מה שאת עושה. אז מה תעשי? אם החמלה גדולה, אז זה מה שאת עושה.

תלמידה: למה את אומרת 'שוברת נדרים'? איזה נדרים?

המורה: את לא באמת שוברת נדרים, אבל אחרים חושבים שאת שוברת נדרים. אחרים, שאין להם את הקארמה להיות שם ברגע זה, אז הם ישפטו.

תחשבו. כדי לקצר את כל הדבר הזה למהלך חיים אחד, צריך משהו דרסטי, נכון? צריך משהו מדהים. משהו שהוא לא שגרתי, משהו שאין בו שום דבר שגרתי. אז בעיני העולם זה ייראה מוזר. זה ייראה אחר.

אני אתן לכם דוגמא את **נְרוּפָה** שהוא אבי הרבה טנטרות. הוא הביא הרבה טנטרות אלינו.

נרופה חי בערך לפני 1,000 שנה בהודו. היה מתרגל מדהים. היה בן מלך שעזב את המלוכה והלך למנזר והיה מלומד מאוד גדול. הגיע להיות ראש מנזר. לא סתם מנזר, **מנזר נְלָאנְדָה** – Nalanda – שהיה המנזר הכי גדול באותה התקופה בהודו, שהיה שיא הפריחה של הבודהיזם בהודו באותה התקופה.

והוא היה ראש המנזר הזה. הוא היה סמכות בלתי רגילה. חישבו ראש מנזר כזה שכולם קדים לו. כל העולם קד לו. ובשלב מסוים, אחרי שהוא כבר למד הרבה ולימד הרבה, למד הכל ולימד הכל, הוא אמר: 'אבל אני צריך להגיע להארה'. והוא עזב הכל והלך להיות טנטריקה. הלך להיות יוגי. הוא חי בשום מקום, רק עם אזור חלציים, בלי הגלימות המפוארות.

הוא לא הפסיק להיות נזיר מעולם. הוא מעולם לא החזיר את נדריו, אבל הוא חי עם בת-זוג טנטרית, ועשה מה שצריך כדי להגיע להארה, והוא הוריש לנו את הדרך הזאת. אז זה בקשר לחמלה הגדולה.

תלמיד: אז בדרך הטנטרית יש בת-זוג?

המורה: בשלב מסוים.

אתם זוכרים שבקורס מס' 1 דיברנו על Tap ו-Sherab? על השיטה ועל החוכמה, שאמרנו שהן שתי הכנפיים שמביאות את הבודהיסיטווה להארה. אז כדי להגיע להארה, צריך לפתח במלואם, גם את זה וגם את זה, ולמעשה צריך למזג אותם. ודיברתי אתכם קודם קצת שאנשים באים מכיוונים שונים לדהרמה, זה בא מפה ומפתח את זה, וזה בא מפה ומפתח את זה. אם אתם מספיק שנים בדהרמה, או מלמדים דהרמה, אתם רואים את זה. רואים אנשים שבאים מכל מיני מקומות ומפתחים את המקום השני.

בשביל להגיע להארה, צריך להביא להשלמה את כל הדברים. בין השאר, צריך להביא להשלמה את האנרגיה הזכרית והנקבית. ובכולנו יש את שניהם, אבל אצל מי שכרגע גבר, הזכרית יותר מפותחת, מי שכרגע אישה, הנקבית יותר מפותחת. להגיע להארה צריך להביא הרבה דברים לאיחוד - גם את זה. מה שעושה את זה מהיר - אתה צריך את בן המין השני. אז למשל, כל השאלה איך נזיר מתרגל עם בת זוג? פה התשובה נעוצה.

אבל, האם יש בכלל חיי עתיד?

עכשיו אני אשאל אתכם שאלה: מה כל זה קשור לנושא הקורס הזה? מה היה נושא הקורס הזה?

תלמידה: הוכחת חיי עתיד.

המורה: הוכחת חיי עתיד.

איך כל זה קשור? אז אני אגיד לכם. אתם זוכרים שדיברנו על ה'צ'ארוואקה?'

תלמידים: כן.

המורה: כן. בשיעור הקודם, בקשר לבורא. עכשיו ניעזר בהם שוב.

יש שלא מסכימים

ה'צ'ארוואקה', לא בודהיסטיים בהודו העתיקה, חוץ מהעניין של הבורא הלא משתנה והכל-יודע והכל-יכול, וכל הדברים האלה, בין השאר הם גם אמרו, שאין דבר כזה חיי עתיד, חיי עבר. הם אומרים: 'אתה אומר לי שאתה יכול להתפתח להיות בעל תפיסה נכונה כש[בשביל] זה אתה צריך לפתח חמלה גדולה, ואחר-כך לעבוד איתה במשך שלושה עידנים גדולים, נכון? זאת אומרת, שאתה מניח שאותו זרם תודעה ממשיך במשך הרבה עידנים, נכון?'

אותו זרם תודעה שיש לי עכשיו, אני צריכה לפתח אותו לתודעה של הבודהה, נכון? אז בשביל זה, אני צריכה זמן. אני צריכה שיהיו לי חיי עתיד. אם אני לא בטנטרה, זה ייקח לי הרבה זמן. אני לא יכולה לגמור את הכל בחיים האלה. בחיים האלה, אין לי חמלה גדולה עוד. אני עוד אפילו לא עשיתי את הצעד הראשון שכולם שווים, כן? אז בשביל זה אני צריכה להניח שיש חיי עתיד.

הם אומרים: 'אין דבר כזה חיי עתיד, ולכן אדם לא יכול להפוך לבודהה. אדם לא יכול להפוך לבעל תפיסה נכונה'. זה מה שהם אומרים.

ואז בא [מאסטר] דיגנאגה בא ואומר: 'עם זה אני רוצה להתווכח'.

בעקבות משפט הפתיחה הזה,

ובעקבות העניין שכדי להפוך לתפיסה הנכונה צריך את החמלה הגדולה,

ובגלל שלוקח זמן לפתח חמלה גדולה,

אז צריך שיהיו חיי עתיד.

אז עכשיו הדיון עובר להוכחה הלוגית של חיי עתיד.

[את] זה נעשה בשיעור 7, ורק נסכם את השיעור הזה.

שוב אני חוזרת על איך הולכת ההנמקה ההגיונית כאן של [מאסטר] דהרמקירטי.

קודם כל הוא אומר: 'בואו נתאר מה זה תפיסה נכונה', אתם זוכרים? ובזה התחלנו בשיעור מס' 1.

אחר-כך, ועכשיו אנחנו קופצים, אנחנו טוענים שלבודהה יש תפיסה נכונה, אתם זוכרים? דיברנו גם על זה בשיעורים הקודמים. דיברנו על תפיסה נכונה, מה זה ידע-כל, דיברנו על כל זה בשיעור.

אז קודם כל נתאר מה זה תפיסה נכונה, אחר-כך נגיד שלבודהה יש תפיסה נכונה.

אחר כך נראה מהם הצעדים שבהם אדם יכול לפתח תפיסה נכונה, שזה עשינו היום.

מהם הצעדים לפתח תפיסה נכונה?

• בתוך כל זה, החמלה, זה **הצעד הראשון**. זה לוקח הרבה חיים, הרבה גלגולים.

• **[הצעד] השני** - זה היה להראות שלבודהה יש Tsema.

ה'צ'ארוואקס' אומרים שבשעה שהגוף חָדָל, התודעה חָדָלה. זה מה שהם אומרים. ואיתם עכשיו [מאסטר] דהרמקירטי רוצה להתווכח. למה? **כי הוא רוצה להוכיח לנו שאנחנו יכולים להפוך לבודהה**. שאנחנו יכולים להגיע להארה. בשביל זה הוא צריך חיי עתיד.

אז עכשיו בואו נראה קצת מה הם אומרים. **הם אומרים: 'כשהגוף חָדָל, התודעה חָדָלה'**.

יש להם תיאוריה, מה הקשר בין הגוף והתודעה. אז אנחנו ניתן בקיצור נמרץ את התיאוריה שלהם, ובשיעור הבא נתחיל להפריך אותה. אז התיאוריה שלהם אומרת ככה: מה הקשר בין הגוף והתודעה?

1. **הקשר הראשון** שהם מציעים זה **שהתודעה היא תכונה של הגוף**. והם נותנים לנו דוגמא: כמו שלא לכוהול יש את התכונה להפוך אותנו לשתיים, כך התודעה היא תכונה של הגוף. משהו שיש לגוף בתור תכונה. אז זו תיאוריה אחת שהם מציעים.

עכשיו, הם מציעים עוד תיאוריה, מה שמיד אומר שיש סימן שאלה על הראשונה, נכון?

2. **התיאוריה השנייה** שלהם זה **שהתודעה היא חלק מטבעו של הגוף**. ופה הדוגמא שהם נותנים, זה כמו אם יש לנו איזה תבליט או דוגמא על קיר, אז הם אומרים: 'כמו שהתבליט הזה הוא חלק מטבעו של אותו קיר, כך התודעה היא חלק מטבעו של הגוף'. אז זאת תיאוריה שנייה שהיא שונה מהראשונה.

3. **התיאוריה השלישית** אומרת **שהתודעה היא תוצאה של הגוף**. ופה הם נותנים את הדוגמא: זה כמו שיש לנו נר, והאור הוא תוצאה של הנר. הוא בא מן הנר. אז כאילו התודעה באה מן הגוף.

אז התיאוריה הראשונה אומרת שהתודעה היא תכונה של הגוף; התיאוריה השנייה אומרת שהיא חלק מטבעו של הגוף; והשלישית אומרת שהיא תוצאה, היא באה מן הגוף.

מאד חשוב שנברר זאת לעצמנו

למה חשוב לרשום אותן?

כי אם הם חשבו את זה, גם אנחנו חושבים את זה. אם תסתכלו איזה רעיונות יש לנו, מהי התודעה שלנו ומה הקשר שבין התודעה שלנו לגוף שלנו? ביום אחד נחשוב כך, וביום שני נחשוב כך, ולכולנו יש את הרעיונות האלה. ועד שלא נפריך אותם, לא נאמין באמת שאפשר להגיע להארה. אז אנחנו כן צריכים להפריך אותם, את כל הרעיונות האלה. ויותר מזה, אנחנו צריכים להוכיח שיש חיי עתיד, כי אחרת, אי-אפשר להגיע להארה, בדרך הסוטריית.

מנדלה.

הקדשה.